

REPTES I SOLUCIONS EN L'ABORDATGE INTEGRAL DE LA VIOLÈNCIA ENTRE INFANTS I JOVES

Informe de conclusions del workshop:

De grans reptes socials a l'aplicació de
bones pràctiques

#Jornada6NBullying

SEER

PDA
Plataforma

BULLYING

AMB EL SUPORT DE

COL·LEGI D'EDUCADORES I EDUCADORS
SOCIALS DE CATALUNYA

CONTINGUTS

Aprentatge col·laboratiu professionals/entitats membres Xarxa PDA

Informe: Anna Xapellí López (Plataforma PDA Bullying)

DISSENY CREATIU

Salut i Educació Emocional, SL

Llicència Creative Commons © 2602104514742

Febrer, 2026, Barcelona

#Jornada6NBullying 2025

El dia 6 de novembre de 2025, amb motiu del **Dia Internacional de la UNESCO** per superar la violència i l'assetjament entre iguals, el Col·legi Oficial d'Infermeres i Infermers de Barcelona va obrir les portes a la Xarxa PDA per celebrar una **jornada formativa: La cultura de la prevenció, una qüestió de cultura.**

El matí va estar destinat a un espai de treball per a referents d'organitzacions membres de la Xarxa PDA, mentre que la tarda es va dedicar a un espai formatiu, sensibilitzador, obert per a professionals d'acció social que treballen amb infants, joves i famílies.

Durant tot el dia es van dur a terme diverses ponències, taules rodones i diàlegs amb experts, sempre amb una mirada protectora envers la violència infantil. A més, es van habilitar espais per compartir experiències, reflexionar sobre bones pràctiques i generar xarxa entre professionals, facilitant la posada en comú de visions i experiències i afavorint l'aprenentatge col·lectiu.

En el marc d'aquesta jornada es va duu a terme el **Workshop: De grans reptes socials a l'aplicació de bones pràctiques**, el qual es va centrar en la revisió de criteris qualitat en promoció (mirada al sistema de gestió de la protecció), prevenció, detecció i actuació, tot plegat, amb la voluntat de generar consens, identificar reptes actuals i detectar necessitats emergents.

En aquest Workshop hi van participar diversos referents d'entitats adherides a la Xarxa PDA i altres entitats amigues, esdevenint un espai de debat que va combinar la reflexió grupal i el treball en grups de forma paral·lela i participativa.

L'objectiu final es concreta en com aquestes descobertes poden orientar l'actualització del **Codi de Bones Pràctiques** de la Xarxa PDA, un conjunt d'indicadors de qualitat que, amb una perspectiva àmplia i transversal, esdevenen una eina de referència per a les organitzacions en la promoció del bon tracte, la prevenció de la violència, la detecció precoç i l'actuació davant situacions d'assetjament i ciberassetjament entre iguals, així com per a altres formes de violència entre iguals.

El resultat ha de ser un codi viu, construït des del coneixement compartit i la pràctica professional, que vol contribuir a enfortir una cultura de la protecció centrada en els drets, el benestar i la participació activa d'infants i adolescents.

Un nou Codi de Bones Pràctiques

La Xarxa PDA és un espai de treball col·lectiu format per entitats compromeses amb la promoció del bon tracte i la prevenció de les violències en la infància, l'adolescència i la joventut. Una de les seves eines principals és el **Codi de Bones Pràctiques compartit**, que va néixer l'any 2018 com a resultat d'un procés de construcció en xarxa, a partir de les aportacions i l'experiència de les diverses organitzacions membres de la Xarxa PDA, i que va ser actualitzat per darrera vegada l'any 2021.

En un context de transformació constant dels entorns socioeducatius, comunitaris i digitals, han emergit nous reptes, necessitats i marcs normatius que fan necessària una **revisió i actualització del Codi**, amb l'objectiu de garantir que continuï sent una eina útil, aplicable i alineada amb la realitat actual dels centres, equipaments, serveis i territoris on es desenvolupen propostes educatives i d'acompanyament a la infància i l'adolescència.

El **procés col·lectiu i participatiu** és clau per assegurar la legitimitat del Codi, així com la coherència, la diversitat de mirades i la transparència en la seva elaboració. Aquesta construcció compartida del coneixement permet que el continuï representant de manera fidel l'experiència, els criteris de qualitat i els valors del conjunt del sector, reforçant-lo com a eina de referència comuna.

Workshop participatiu

El workshop participatiu es va concebre com un espai de reflexió col·lectiva orientat a revisar les bones pràctiques existents i identificar reptes, necessitats i criteris de qualitat per a l'actualització del **Codi de Bones Pràctiques de la Xarxa PDA**. A partir d'una mirada compartida, es van validar els enfocaments actuals, es van detectar necessitats emergents en **quatre eixos de treball** (promoció, prevenció, detecció i actuació), i es van establir criteris pràctics per enfortir el codi com a eina comuna del sector.

La dinàmica de treball es va articular en quatre espais de debat paral·lels, un per a cada eix del model PDA, per garantir la diversitat de perspectives i la participació activa. Per prioritzar les aportacions, es va utilitzar l'eina MoSCoW, que permet classificar els continguts segons el seu grau de necessitat: imprescindibles (Must), prioritaris (Should), desitjables (Could) i no incorporats en aquesta fase (Won't).

IMPRESCINDIBLE

HAURIA DE TENIR

PODRIA TENIR

NO TINDRÀ

Workshop participatiu

Eixos de treball

Debat al voltant del FOMENT de sistemes de gestió de la protecció.

Què cal per garantir una bona prevenció, detecció i actuació, així com el compliment d'obligacions, bones pràctiques i estàndards de qualitat en la resposta integral a la violència des de les organitzacions.

Debat sobre reptes del model PDA per a la PREVENCIÓ.

Com abordar la promoció i la provenció, la sensibilització i les mesures de precaució, aprofundint en aquells aspectes que encara no estan plenament desplegats a les comunitats socioeducatives. Es posa un èmfasi especial en l'abordatge comunitari, més enllà de l'educació formal.

Debat orientat a la DETECCIÓ de forma global

Com observar de forma preventiva, i com afrontar la detecció quan s'activa des del coneixement d'una alerta. Es treballa sobre necessitats en la resposta urgent, la notificació de casos, la comunicació interprofessional, i també al voltant dels reptes en la diagnosi i tipificació de casos.

Debat centrat en l'ACTUACIÓ, la resposta a casos

Quins reptes hi ha en la intervenció real, amb una perspectiva comunitària i d'impacte a totes les persones implicades, no sols a rols principals. S'orienta a indagar en necessitats vinculades a la salut mental, ciberseguretat, i restauració.

Workshop participatiu

Moderació

Els espais de debat del workshop van comptar amb la moderació de professionals amb una àmplia trajectòria en l'àmbit de la protecció de la infància, el treball comunitari i l'abordatge integral de la violència. La seva experiència i mirada experta van ser clau per facilitar la reflexió col·lectiva, garantir un diàleg segur i orientar les aportacions cap a criteris de qualitat compartits.

Promoció Prevenció Detecció Actuació

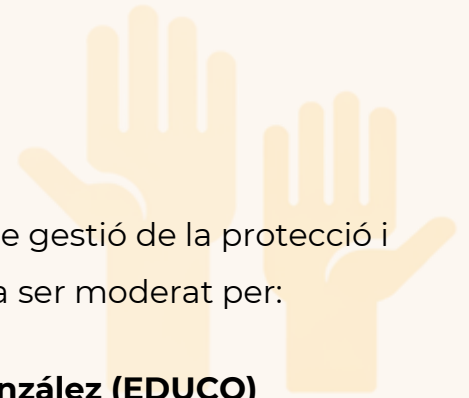
L'espai de **promoció** es va posar el focus en els sistemes de gestió de la protecció i en la promoció d'entorns segurs com a base del model. Va ser moderat per:

Laia Català Miró (Equip SEER)

Psicòloga, responsable d'equip i projectes, amb una sòlida experiència en desenvolupament organitzacional, supervisió d'equips i assessorament de casos a l'iCAS.

Elisenda González (EDUCO)

Especialista en protecció i bon tracte de la infància, autora de les guies PROTEGEmos i formadora en pràctiques restauratives.

L'espai de **promoció** es va posar el focus en els sistemes de gestió de la protecció i en la promoció d'entorns segurs com a base del model. Va ser moderat per:

Laia Català Miró (Equip SEER)

Psicòloga, responsable d'equip i projectes, amb una sòlida experiència en desenvolupament organitzacional, supervisió d'equips i assessorament de casos a l'iCAS.

Elisenda González (EDUCO)

Especialista en protecció i bon tracte de la infància, autora de les guies PROTEGEmos i formadora en pràctiques restauratives.

L'espai de **prevenció** va aprofundir en la promoció-provenció, i la sensibilització-precaució, amb una clara mirada comunitària. Va ser moderat per:

Olga Sunyer Bofill (Equip SEER)

Educadora social i responsable de projectes educatius, referent en l'acompanyament a famílies i en programes de prevenció a través de l'educació emocional.

Nerea Andreu (Fundación Aprender a Mirar – FAAM)

Pedagoga i professora d'educació audiovisual, coordinadora del programa Guay-fi.

L'espai de **detecció** es va abordar des d'una perspectiva preventiva com en la resposta a alertes, posant èmfasi en la comunicació i la coordinació interprofessional. Va ser moderat per:

Adrià Santaolalla Elias (Equip SEER)

Pedagog i facilitador de grups, expert en desenvolupament socioemocional i en polítiques de benestar i cures a professionals.

Júlia Matons Altarriba (Escola EFA)

Responsable de formació i programes socials, i delegada de protecció davant de violències sexuals en infants i adolescents de l'ACELLEC.

L'espai d'**actuació** va centrar-se en els reptes de la intervenció real, amb una mirada restaurativa, comunitària i orientada a la salut mental i la ciberseguretat. Va ser moderat per:

Ariadna Troya Solé (Equip SEER)

Criminòloga i educadora emocional, impulsora de programes de prevenció i benestar emocional, i referent a l'iCAS.

Nidia Represa Martínez (Good Game Project)

Fundadora del projecte i escriptora reconeguda per la novel·la *Bajo mi piel*, basada en fets reals sobre assetjament escolar.

Workshop participatiu

Participació

El workshop col·laboratiu va comptar amb la participació de diverses entitats i professionals de la Xarxa PDA i d'organitzacions afins, procedents de diferents àmbits d'intervenció vinculats a la infància, l'adolescència i l'acció comunitària. Aquesta pluralitat de veus va enriquir el debat i va permetre incorporar experiències i realitats diverses, representatives dels múltiples contextos on es construeixen entorns educatius i protectors.

Les aportacions van reflectir la complexitat dels reptes actuals en la prevenció i l'abordatge de la violència entre iguals, així com la necessitat de respostes coordinades, realistes i adaptades als territoris. La presència d'entitats amb trajectòries complementàries va facilitar un diàleg obert entre pràctica professional, coneixement tècnic i mirada comunitària, reforçant el caràcter col·laboratiu i transversal del procés.

Aquest espai compartit va consolidar el workshop com un exercici de construcció col·lectiva, on les diferents participacions van contribuir activament a identificar criteris de qualitat, detectar necessitats emergents i orientar l'actualització del Codi de Bones Pràctiques de la Xarxa PDA des d'una perspectiva plural i representativa del sector.

Les següents entitats i organitzacions són exemple de la participació en aquest procés, totes elles, en el marc de la jornada, van tenir la possibilitat d'aportar mirades diverses, experiència professional i compromís amb la construcció d'entorns protectors davant la violència entre iguals.

Debat de Promoció

● Foment de Sistemes de Gestió de la Protecció

Aquest espai de revisió de bones pràctiques en promoció es va iniciar amb una revisió conceptual sobre la definició i l'abast del concepte de "promoció" dins del marc de la prevenció i la mirada als sistemes que ajuden a la gestió de la protecció.

Els participants van coincidir que la promoció ha d'entendre's com alguna cosa més que un conjunt d'accions; es va conceptualitzar com un paraigua o un marc que sosté i permet que es desenvolupin i es mantinguin la prevenció, la detecció i l'actuació.

Es va proposar que la promoció esdevingui el marc per parlar d'un "sistema de gestió de la protecció", o fins i tot que s'anomenés com a "protecció" o "sistema protector", per a deixar clara aquesta funció estructural. Aquesta mirada sistèmica implica que la normativa no sols busqui la suma d'estratègies de prevenció, sinó que asseguri que el sistema o organització funcioni sota una cultura de bon tracte i protecció.

La revisió també va estar impulsada per la necessitat d'integrar elements del nou marc normatiu (com la LOPIVI) i la dimensió digital. Es va emfatitzar la necessitat d'establir els pilars que sustenten la capacitat de prevenir, detectar i actuar, i que aquestes bones pràctiques han d'estar sistematitzades a través d'un pla d'acció, indicadors, seguiment i avaluació.

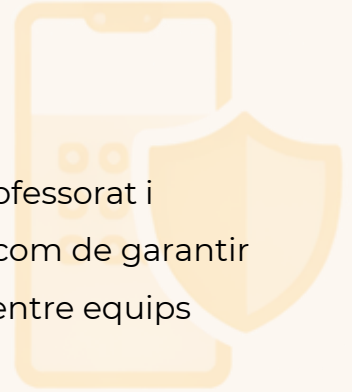
Debat de Prevenció

● Promoció i Prevenció + Sensibilització i Precaució

El debat va girar al voltant d'una qüestió central: com construir una cultura preventiva real, quotidiana i compartida, que transcendeixi l'àmbit estrictament educatiu i impregni tota la comunitat. Les reflexions sorgides durant el taller van abordar aspectes relacionats amb el rol de la comunitat, la importància de la formació, la necessitat de temps, la comunicació entre agents i la mirada des de la qual s'entén la prevenció.

En primer lloc, es va fer valdre que per educar a un infant es necessita de la “tribu”, entenent que per educar i protegir infants i adolescents cal la implicació coordinada de tota la comunitat: famílies, escola, activitats extraescolars, biblioteques, clubs esportius i altres entorns de convivència. La prevenció s'entén així com un exercici de benestar compartit, que requereix espais de cura, participació i vincle per fomentar el sentiment de pertinença i la responsabilitat social individual. En aquest marc, també es va destacar la importància de promoure una cultura de la reparació com a pràctica quotidiana, resolent els conflictes petits abans que creixin.

Un altre tema rellevant va ser la necessitat de formació contínua i de qualitat per a tota la comunitat educativa (docents, alumnat, famílies i personal no docent) així com la importància del temps com a recurs imprescindible per desplegar la prevenció.

Es va evidenciar la necessitat de revisar la formació inicial del professorat i d'incorporar eines emocionals en el currículum universitari, així com de garantir espais de treball col·lectiu de qualitat i superar la fragmentació entre equips mitjançant enfocaments multidisciplinaris.

La comunicació i els protocols van emergir com a pilars fonamentals. Es va destacar la importància d'establir protocols clars de comunicació interna i externa, incloent la gestió de rumors i conflictes, així com de disposar de gabinets de crisi que coordinin la resposta davant situacions delicades. També es va assenyalar la necessitat de regular els canals digitals, amb criteris i objectius definits.

Finalment, es va reflexionar sobre la prevenció com una pràctica centrada en el potencial i el benestar, i no en el control o la por. Des d'aquesta mirada, es va introduir el concepte de precaució -anticipar-se per protegir abans que el problema aparegui- i la necessitat d'incorporar els reptes de les noves tecnologies i la IA, així com de promoure espais d'oci saludables i lliures de pantalles.

En conjunt, es va concloure que la prevenció és un procés continu, transversal i comunitari, que requereix temps de qualitat, formació adequada i una comunicació clara per consolidar entorns protectors i reduir riscos.

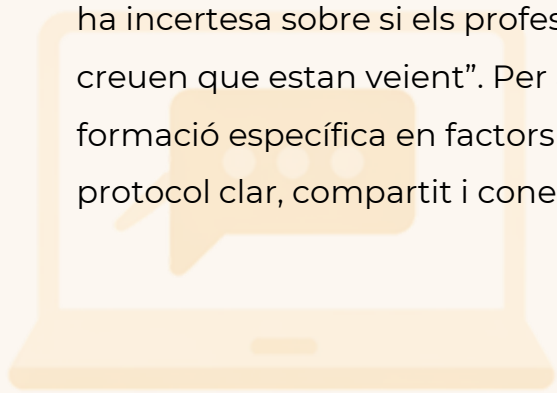
Debat de Detecció

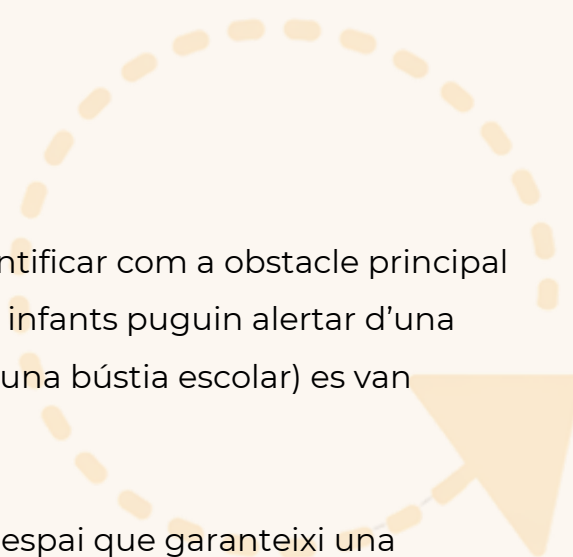
● Detecció preventiva continuada + Detecció per a la solució

Pel que fa a aquest grup, abans de començar l'activitat, es va generar un debat previ ric i profund, en què van emergir diverses reflexions sobre pors institucionals, obstacles sistèmics i desafiaments estructurals que, segons els participants, cal abordar abans de poder implementar mesures concretes de millora.

Un dels elements més destacats va ser la possible reticència d'alguns centres educatius a obrir casos. Segons els professionals participants, aquesta por és multifactorial i inclou diversos aspectes com la preocupació a l'estigmatització, i la por bidireccional en la comunicació amb les famílies (als centres els pot incomodar traslladar la informació, i a les famílies els pot preocupar rebre-la). També la percepció que l'obertura d'un cas pot suposar una càrrega de feina feixuga i difícil de gestionar.

Es va remarcar que la detecció és sovint “la gran oblidada”, i que en molts casos hi ha incertesa sobre si els professionals docents realment “estan veient el que creuen que estan veient”. Per això, es va insistir en la necessitat de proporcionar formació específica en factors de risc i senyals d'alerta, així com de disposar d'un protocol clar, compartit i conegut per tots els agents del centre.

En relació amb la comunicació i el vincle, es va identificar com a obstacle principal la manca de canals accessibles i segurs perquè els infants puguin alertar d'una situació de malestar. Els canals existents (com ara una bústia escolar) es van considerar massa complexos o poc funcionals.

Els participants van coincidir que cal un sistema o espai que garanteixi una resposta protectora, i que l'alumnat tingui la certesa que no serà exposat ni patirà conseqüències negatives. També es va destacar que la detecció només és possible quan hi ha vincle, i que si l'infant no percep l'adult com un referent, difícilment es produirà una comunicació espontània.

Malgrat aquests reptes, també es van assenyalar elements positius i bones pràctiques en funcionament. En aquest sentit, van rebre una valoració molt positiva exemples com les eines informàtiques d'àmbit territorial (exemple específic de ciutat de Barcelona, concretament del Consorci d'Educació de Barcelona), que destaquen per la seva utilitat. Aquest tipus d'eines han de permetre que professionals externs als centres educatius puguin comunicar indicis de malestar o situacions detectades en espais comunitaris, afavorint una detecció més precoç i una resposta més ajustada. És important accedir a una visió més completa de la realitat de l'alumnat i activar els mecanismes de protecció de manera més informada i coordinada.

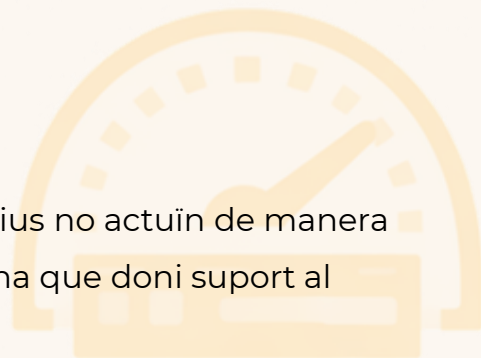
Debat d'Actuació

● Aturada i Protecció + Activar i Implicar + Reparar i Restaurar

Al taller va emergir un ampli consens sobre la necessitat de repensar en profunditat l'actuació davant situacions d'assetjament i altres formes de violència, especialment en relació amb la salut mental i la ciberseguretat. Les aportacions van coincidir a assenyalar que la intervenció no pot entendre's com un acte puntual o merament reactiu, sinó com un procés continuat orientat a la reparació del dany i al restabliment del benestar de les persones implicades.

Un dels eixos centrals del debat va ser la importància de disposar d'equips humans realment preparats per intervenir en situacions de crisi. Es va destacar que la prevenció, tot i ser imprescindible, no és suficient si no va acompanyada de professionals formats específicament en actuació, amb capacitat per contenir emocionalment, prendre decisions complexes i coordinar recursos. Es va defensar un enfocament clarament restauratiu, que eviti la revictimització i la criminalització prematura, i que fugi de l'ús d'etiquetes fixes que poden cronificar els rols de víctima i agressor/a.

La discussió va permetre estructurar l'actuació en un model de tres fases diferenciades però interconnectades: una primera fase orientada a aturar la violència i garantir la protecció immediata; una segona fase d'activació de la comunitat i dels recursos de suport per abordar la violència; i una tercera fase centrada en la reparació i restauració, tant a escala individual com col·lectiva.

Es va subratllar la necessitat que els serveis socioeducatius no actuïn de manera aïllada, sinó que disposin d'una xarxa comunitària externa que doni suport al procés i en garanteixi la continuïtat.

Es va debatre sobre la diferència entre seguiment i acompanyament. S'identifica com una mancança habitual que, un cop s'atura formalment la situació d'assetjament, el suport desaparegui, tot i que les seqüeles emocionals poden perdurar. Es va coincidir en la necessitat d'un acompanyament sostingut, encara que el cas estigui administrativament tancat, i de definir criteris clars de tancament que evitin abandonar o allargar innecessàriament els processos.

Així mateix, es va posar de manifest que qualsevol pla d'actuació efectiu ha d'implicar activament les famílies, integrant-les en el procés i evitant dinàmiques de confrontació o delegació de responsabilitats. Pel que fa als rols de l'agressor/a i de l'espectador/a, es va defensar una mirada més complexa i humana, que inclogui suport psicològic a qui agredeix i estratègies específiques per al grup, atès el seu paper clau en el manteniment o la interrupció de la violència.

Finalment, va emergir la proposta de crear centres de referència per a l'abordatge de l'assetjament, inspirats en models d'atenció coordinada, que permetin una intervenció holística i centrada en la persona.

Resultats Eina MoSCoW, debat de Promoció

● Foment de Sistemes de Gestió de la Protecció

IMPREScindible

En l'àmbit de la **promoció**, el debat va posar de manifest un ampli consens sobre la necessitat de disposar d'un **sistema protector sòlid**, entès com un paraigua que sostingui de manera coherent la prevenció, la detecció i l'actuació davant les violències.

Aquest sistema ha d'estar sustentat per un **pla d'acció clar**, amb mecanismes de seguiment i avaluació, així com per una **sistematització del procés** que incorpori indicadors definits, fonts de veracitat i una metodologia compartida entre els diferents agents implicats. En aquest sentit, es va considerar imprescindible disposar de mecanismes de **garantia de qualitat i compliment**, com ara sistemes de certificació o equivalents.

Pel que fa als **equipaments i professionals**, es va subratllar la importància de comptar amb **equips de valoració formats i preparats**, amb una composició mínima que eviti la dependència d'una sola persona, així com de generar espais **estables de trobada entre professionals** que afavoreixin l'intercanvi, la coordinació i la derivació de casos.

En relació amb la **cultura i la mirada**, es va destacar el **bon tracte preventiu** com a principi transversal que ha de guiar totes les accions.

Es va insistir en la necessitat de construir una **mirada compartida**, recollida en documents i protocols, que situï la **infància al centre com a subjecte de drets** i incorpori de manera explícita una **perspectiva interseccional** en totes les pràctiques, materials i decisions.

L'**entorn i la comunitat** també van emergir com a elements clau de la promoció. Es va considerar imprescindible disposar d'un **mapa d'actius de la xarxa**, actualitzat i realment útil per als centres, així com realitzar **anàlisis periòdiques de necessitats** adaptades a cada context. Es van valorar especialment els **espais físics cuidats i agradables**, que afavoreixin la convivència, i la necessitat de definir **polítiques de protecció digital** i una estratègia digital clara.

En l'àmbit del **marc normatiu i la formació**, es va remarcar com a imprescindible impulsar **polítiques de formació continuada** per als equips i garantir la creació i **actualització periòdica del Codi de Bones Pràctiques** com a eina viva i compartida.

HAURIA DE TENIR

Com a elements que haurien de tenir-se en compte, es van proposar instruments com tests i eines d'avaluació sobre la percepció del bon tracte i la violència, l'ampliació del mapa d'actius més enllà dels centres educatius, també, les estratègies d'alfabetització mediàtica per a infants, famílies i professionals, i una **estratègia digital del centre estructurada**, amb llenguatge planer i materials adaptats.

També es va posar en valor **l'empoderament i la consciència col·lectiva** com a motor de canvi, així com la necessitat de disposar de referències clares en matèria de protocols, legislació i bones pràctiques.

Finalment, es van identificar aportacions positives però **no essencials**, com estructures de cura comunitària, un glossari compartit per reforçar la coherència conceptual o eines digitals de suport per integrar recursos i circuits d'actuació.

PODRIA TENIR

NO TINDRÀ

El debat va assenyalar **aspectes a evitar**, com la dependència d'un únic referent, una mirada adultocèntrica que invisibilitzi la infància o qualsevol forma d'exclusió, per ser contraris a la promoció del bon tracte i a la construcció d'entorns protectors.

Resultats Eina MoSCoW, debat de Prevenció

● Promoció i Prevenció + Sensibilització i Precaució

IMPREScindible

En l'àmbit de la **prevenció**, el debat va evidenciar un consens ampli sobre la necessitat de situar el **benestar emocional, la cura i la convivència** com a eixos centrals de qualsevol estratègia preventiva. Es va remarcar la importància de promoure el benestar de tota la comunitat educativa, crear espais de cura, convivència i seguretat, dotar l'alumnat d'eines emocionals i garantir temps protegit per a la relació, l'acompanyament i la cohesió.

La **cultura de centre i el sentit de pertinença** van emergir com a elements clau, destacant la importància de fomentar la comunitat i el "fer tribu", construir una cultura basada en la cohesió i el respecte, i compartir clarament les normes de convivència com a marc comú.

En relació amb la **sensibilització i la formació**, es va considerar imprescindible impulsar accions continuades adreçades a tota la comunitat educativa, així com una formació estructurada i coherent amb la cultura de centre, que reforci els valors preventius i el bon tracte de manera sostinguda en el temps.

Pel que fa a la **governança, l'estructura i el marc legal**, es va subratllar la importància de disposar d'un marc normatiu clar i compartit, així com d'implementar figures i mecanismes específics de protecció que garanteixin una resposta preventiva coordinada.

També es va posar en valor la necessitat d'incloure l'entorn comunitari més proper a la proposta educativa, això, dins les bones pràctiques del centre/servei, reconeixent que la prevenció transcendeix l'espai estrictament escolar o de lleure.

La **comunitat i les famílies** van ser identificades com a agents imprescindibles en la prevenció. Es va destacar la importància de crear espais formatius específics per a famílies i de reforçar el seu paper actiu en la construcció d'entorns segurs i protectors.

HAURIA DE TENIR

Com a elements que **haurien d'incorporar-se progressivament**, es va proposar fomentar una responsabilitat compartida, tant social com individual, i consolidar una cultura preventiva transversal. Es va posar èmfasi en la formació al llarg de la vida, adreçada no només a infants i joves, sinó també a famílies i a altres agents comunitaris, així com en la creació d'equips multidisciplinaris i pautes d'actuació clares i compartides. També es va assenyalar la necessitat d'integrar de manera explícita aquests continguts dins el currículum educatiu.

Entre les aportacions positives però no essencials, es van identificar accions com el foment d'espais lliures de pantalles, la promoció de l'oci saludable, l'enfortiment de la relació família-escola i el desplegament de campanyes institucionals de sensibilització.

PODRIA TENIR

NO TINDRÀ

Finalment, el debat va coincidir a assenyalar alguns **elements a evitar**, com entendre la prevenció com una acció puntual i limitada en el temps, o centrar-la en protagonismes individuals. La prevenció es va definir, de manera clara, com un **procés continu, col·lectiu i comunitari**, que requereix coherència, corresponsabilitat i visió a llarg termini.

Resultats Eina MoSCoW, debat de Detecció

● Detecció preventiva continuada + Detecció per a la solució

IMPRESCINDIBLE

En l'àmbit de la **detecció**, els participants van coincidir en la necessitat de disposar de **canals de comunicació segurs, accessibles i adaptats a infants i adolescents**, que permetin expressar malestars amb claredat, confiança i, quan calgui, anonimat. Es va considerar imprescindible garantir que els processos de detecció no generin un impacte negatiu ni penalitzador sobre les persones que detecten o alerten, reforçant així una cultura de seguretat i corresponsabilitat.

La **mirada professional i l'observació conscient** van emergir com a elements centrals. Es va destacar la importància d'una observació sistemàtica dels entorns educatius i comunitaris, així com de l'empoderament dels observadors/es -professionals, iguals i persones adultes- com a agents actius de detecció. En aquest sentit, es van identificar com a reptes clau la diagnosi acurada i la correcta tipificació dels casos.

Pel que fa a la **formació i capacitació**, es va subratllar la necessitat de formació específica per als agents que treballen directament amb infants i adolescents, basada en coneixement teòric, reconeixement d'indicadors, accions concretes i metodologies vivencials. També es va posar en valor la capacitació de les famílies com a agents clau en la detecció precoç.

En relació amb **l'estructura de protecció**, es va considerar imprescindible comptar amb figures de protecció clares, conegudes i accessibles, evitant la dependència d'una sola persona i apostant per equips preparats. Es va destacar el valor de disposar de suport extern especialitzat i de figures legals públiques que aportin garantia en situacions d'emergència.

Els **circuits i sistemes de detecció precoç** van ser identificats com un altre pilar fonamental. Es va defensar la necessitat de disposar de circuits clars, eines específiques de detecció i un sistema de bon tracte transversal i proactiu, amb plans d'acció, seguiment, avaluació i indicadors definits, així com mecanismes de garantia de qualitat.

El debat també va posar l'accent en la importància de comptar amb **recursos suficients i corresponsabilitat institucional**, incloent equips reals d'actuació amb mitjans adequats i un reconeixement explícit, per part de les administracions, del valor estratègic de la detecció precoç.

La **xarxa comunitària i el territori** van aparèixer com a elements imprescindibles, destacant la necessitat de mapes d'actius amb mirada interseccional, una comprensió compartida de les violències i el gènere, i la centralitat de l'infant com a subjecte de drets. Tot plegat, des d'una corresponsabilitat real en el llenguatge, els espais i les pràctiques.

Finalment, es va defensar un **enfocament positiu i proactiu de la detecció**, orientat a identificar i visibilitzar bones pràctiques i a treballar des d'una mirada constructiva i preventiva.

HAURIA DE TENIR

Com a elements que haurien d'incorporar-se, es van assenyalar protocols més intensius i ordenats, formació comunitària ampliada -adreçada a professionals, infants, famílies i comunitat-, xarxes comunitàries actives amb espais de participació territorial, eines d'avaluació de la cultura de protecció i un pla digital de centre que incorpori l'alfabetització mediàtica com a eina de detecció i prevenció.

Entre les aportacions positives però **no essencials**, es van identificar millores en la resposta urgent, l'optimització de la comunicació interprofessional, l'anàlisi del benestar com a indicador indirecte de detecció i la creació d'estructures de cura per als equips que detecten.

PODRIA TENIR

NO TINDRÀ

Es va assenyalar **a evitar**, com qualsevol impacte negatiu o penalització sobre les persones que detecten, o la dependència d'una única figura referent en lloc d'un equip, per considerar-los contraris a una detecció segura, efectiva i protectora.

Resultats Eina MoSCoW, debat d'Actuació

● Aturada i Protecció + Activar i Implicar + Reparar i Restaurar

IMPRESINDIBLE

En l'àmbit de l'**actuació**, el debat va evidenciar un consens ampli sobre la necessitat de disposar de **temps i recursos suficients** per garantir una intervenció adequada davant situacions d'assetjament i violència. Es va remarcar la importància de comptar amb recursos humans, materials, psicològics i tecnològics, així com d'assegurar una **formació i capacitat** **continuada dels professionals**, especialment d'aquelles figures clau vinculades a la protecció i el benestar.

L'atenció i l'acompanyament a qui ocupa el rol de víctima van ser identificats com a eixos centrals de l'actuació. Es va considerar imprescindible garantir una atenció psicològica professional i especialitzada, així com l'elaboració de **plans de reparació individualitzats**, dissenyats per professionals. També es va destacar la necessitat d'oferir informació clara i accessible sobre els recursos disponibles, i de disposar d'**espais de calma i acompanyament emocional** que permetin sostenir el procés de recuperació.

Pel que fa a la **intervenció i el treball en xarxa**, es va subratllar la importància d'una coordinació efectiva entre serveis, institucions i professionals, així com de la disponibilitat d'equips de mediació de conflictes i programes de suport entre iguals. Es va insistir en la necessitat de **derivacions ràpides** a serveis d'atenció

prioritària, d'un seguiment rigorós dels casos i de criteris clars per al seu tancament. En aquest marc, es va valorar positivament la possibilitat de disposar de **bases de dades compartides** que millorin la comunicació i la coordinació interprofessional.

La **formació i la conscienciació** van aparèixer com a elements imprescindibles de l'actuació. Es va posar èmfasi en la formació d'infants i joves sobre ciberassetjament i violència, així com en la formació de famílies i professionals que acompanyen les persones en rol de víctimes. Tot plegat, des d'una **mirada empàtica, pedagògica i no punitiva**, present en totes les fases de la intervenció.

El debat també va destacar la importància **d'impulsar eines i recursos addicionals**, com canals tecnològics per demanar ajuda, espais de suport en línia segurs i mecanismes que facilitin la participació activa de les famílies en el procés d'intervenció.

HAURIA DE TENIR

Com a elements que **haurien d'incorporar-se**, es va assenyalar la necessitat de garantir un **seguiment posterior sostingut**, tant de la víctima com de l'agressor, així com de les famílies i dels observadors. Es va defensar un acompanyament psicològic continuat i un tancament dels casos que inclogui suport

professional. També es va destacar la importància de disposar de **canals de comunicació segurs i accessibles**, d'un circuit d'actuació clar amb temporalització definida i de la corresponsabilitat activa de les famílies en el seguiment.

Entre les aportacions positives però **no essencials**, es van identificar accions com millorar la informació a les famílies, fomentar la corresponsabilitat en la prevenció i la intervenció, crear canals de suport entre iguals i de denúncia anònima, i disposar de referents específics -inclosa la salut mental- amb criteris de prioritització dels casos. També es va assenyalar la necessitat de reforçar els recursos i professionals de l'administració.

PODRIA TENIR

NO TINDRÀ

De manera explícita, el debat va assenyalar **elements que cal evitar** en l'actuació: l'excés de burocràcia i els processos ineficaços que generen càrrega administrativa sense aportar valor; la judicialització prematura sense explorar altres vies d'intervenció; la manca de reconeixement del dolor i l'experiència de les persones implicades; la normalització o minimització de les situacions d'assetjament; i les actuacions contraproduents com l'estigmatització, les etiquetes fixes o les intervencions exclusivament punitives, culpabilitzadores o revictimitzadores.

Conclusions

per a la renovació del codi de bones pràctiques

El workshop ha evidenciat un ampli consens entre les entitats membres de la Xarxa PDA sobre la **necessitat d'evolucionar cap a un model de protecció integral, comunitari i sostingut en el temps**, que situï la infància i l'adolescència com a subjectes de drets i eix central de totes les accions, així com la necessitat d'una actualització del Codi de Bones Pràctiques que respongui als reptes actuals dels entorns educatius i comunitaris.

Les aportacions recollides posen de manifest que l'abordatge de la violència no pot entendre's com un conjunt d'accions aïllades, sinó com una cultura organitzativa i comunitària sostinguda en el temps. Aquesta cultura requereix **sistemes de protecció clars, estructurats i avaluable**s, amb una mirada transversal de bon tracte que impregni la promoció, la prevenció, la detecció i l'actuació.

En l'àmbit de la **promoció**, s'ha consolidat la necessitat de disposar d'un sistema protector que actuï com a paraigua, garantint coherència, continuïtat i qualitat en les polítiques de protecció. La sistematització, la formació continuada, la certificació i l'alineació amb el marc normatiu emergeixen com a elements clau per assegurar l'eficàcia i la sostenibilitat del model.

Pel que fa a la **prevenció**, el debat ha reforçat una mirada comunitària i no adultocèntrica, que entén la protecció dels infants com una responsabilitat compartida. La construcció de vincles, el temps de qualitat, la comunicació clara i la formació emocional són factors imprescindibles per generar entorns segurs i cohesionats. La prevenció es defineix com un procés continu, basat en el benestar i la convivència, la participació i la protecció integral.

En relació amb la **detecció**, s'ha identificat com un dels grans reptes pendents del sistema. La por institucional, la manca de canals accessibles per als infants i la insuficient formació específica dificulten la detecció precoç. Alhora, s'ha posat en valor la importància del vincle, de la corresponsabilitat entre els agents i de disposar d'estructures clares, equips preparats i eines que garanteixin una resposta protectora, sense impactes negatius per a qui detecta.

Finalment, en l'àmbit de **l'actuació**, s'ha subratllat la necessitat de superar intervencions reactives o exclusivament punitives, apostant per processos restauratius, humans i sostinguts en el temps. L'acompanyament emocional, la coordinació en xarxa, la implicació de les famílies i l'atenció a totes les persones implicades són elements essencials per garantir una reparació real i evitar la cronificació del dany.

En conjunt, aquest procés participatiu reafirma el valor del treball en xarxa i de la construcció col·lectiva del coneixement com a base per avançar cap a entorns més segurs, justos i protectors. **Les conclusions del workshop constitueixen una base sòlida per orientar l'actualització del Codi de Bones Pràctiques de la Xarxa PDA**, reforçant el seu paper com a eina viva, útil i alineada amb els drets dels infants i les necessitats reals dels territoris.

Aquest informe no tanca un procés, sinó que n'obre un de nou: el desplegament col·lectiu d'un Codi de Bones Pràctiques renovat, viu i compartit.

www.pdabullying.com

PDA BULLYING
Plataforma

